Tahhaksid sinna kül, armas Mart, keik sedda holekandmist tännamatta wisil pölgada, ja rummala tiggedussega wastopanna? Siis kogauksid sinna sedda kahhe wörra patto ennese peäle, et sa mitte ükspätnis sanna kuulmatta allam, waid weel peälegi so laste mörtsukas wöttaksid olla.

Missega tahhaksid sinna kül ennast wabbandada, kuida woiksid sinna kül Jummalale ja kohto ees kosta, kui sinnult nenda küssitakse: mikspärrast olled sinna sedda arstirohto mitte prukinud, mis Jummal sulle teäda annud seks nouuks, et sa se läbbi omma laste terwist ja ellamist piddid hoidma? Egga sa ommeti mitte wöttaksid, selle rummala ja tühha juttoga kosta: kes surmaks lodud on, sedda ei aita arsti-rohhud mitte. Se olleks skis töeste kül rummal. Sest, meie keik peame kul ükskord surrema, agga kui meie sepärrast mitte arsti-rohhud ei tahhaksime prukida, et need mitte, ikka keike surma wasto ei olle: siis peaksime ei mingisuggust sest teggema, mis meile meie terwist jälle woiks sata; waid meie peaksime siis käed sullesse pannes ootma, kas meie igga ühhes haigusses surreme, ehk mitte. Kui, öppetusse märkiks, kegi omma jalga on murdnud, siis ei tohhiks ükski arst sedda mitte paigale panna, egga kinni sidduda. Sedda moistad sa ommeti, armas Mart, ütles se arst, et se rummal olleks, ning eks sa ei tea, mis Sirak omma tarkusse ramatusses 38 Peatüllkis, 4 damas salmis ütleb? Temma ütleb nenda: „Issand on arsti-rohhud Ma seast lonud, ja moistlik mees ei pölga neid mitte.“ Ja meie Önnisteggia ütleb Lukasse ramatusses 5 Peatükkis, 31 salmis nenda: „neil, kes terwed, ei olle arsti tarwis, waid haigedel“ — kas minna nüüd arsti-rohhud stisse wöttan, ehk mo ihho nahha